

Arrest

nr. 43 229 van 11 mei 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 8 maart 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 23 februari 2010 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 april 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van advocaat HENDRICKX van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart op 11 augustus 2008 naar België te zijn gekomen samen met zijn echtgenote.

Verzoeker dient op 11 augustus 2008 een asielaanvraag in. Op 24 oktober 2008 weigert de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker dient een beroep in tegen deze beslissing en op 16 februari 2009 beslist de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nr. 23 066 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren.

Op 12 maart 2009 dient verzoeker een tweede asielaanvraag in. Op 24 maart 2009 neemt de gemachtigde van de minister voor Migratie- en asielbeleid de beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Op 27 maart 2009 dient verzoeker een derde asielaanvraag in. Op 23 juni 2009 beslist de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren. Verzoeker dient een beroep in tegen deze beslissing en op 6 oktober 2009 beslist de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nr. 32 452 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren.

Op 27 oktober 2009 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker gegeven.

Op 13 november 2009 dient verzoeker een vierde asielaanvraag in.

Op 23 februari 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

*de persoon die verklaart te heten T.A. (...)
en van nationaliteit te zijn : Rusland (Federatie van)
die een asielaanvraag heeft ingediend op 13.11.2009*

Overwegende dat betrokkene een eerste asielaanvraag indiende op 11.08.2008; door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (CGVS) op 28.10.2008 een beslissing 'weigering vluchtelin(g)enstatus + weigering subsidiaire bescherming' werd genomen omdat omwille van een aantal manifeeste tegenstrijdigheden en een gebrek aan kennis van een aantal elementen vanwege zijn echtgenote, geen geloof werd gehecht aan zijn asielrelaas; betrokkene op 12.11.2008 bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) beroep aantekende tegen de beslissing van het CGVS; de RVV op 18.02.2009 een arrest velde waarbij de beslissing van het CGVS werd bevestigd; betrokkene op 12.03.2009 een tweede asielaanvraag indiende die op 24.03.2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) werd afgesloten met een beslissing 'weigering van in overwegingname van een asielaanvraag'; betrokkene op 27.03.2009 een derde asielaanvraag indiende; door het CGVS op 29.06.2009 een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus + weigering subsidiaire bescherming' werd genomen omdat betrokkene er niet in slaagde zijn vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken; de RVV in het arrest van 08.10.2009 de beslissing van het CGVS bevestigde; betrokkene op 13.11.2009 een vierde asielaanvraag indiende; betrokkene bij zijn vierde asielaanvraag twee convocaties voorlegt waarin hij opgeroepen wordt als verdachte; betrokkene deze convocat(i)e via de post zou gekregen hebben van zijn schoonbroer B. (...); betrokkene tijdens zijn vorige asielaanvraag reeds dergelijke convocaties aanbracht; het CGVS hierover stelde 'De oproepingen op uw naam zijn niet in staat om de tegenstrijdigheden aanwezig in jullie verklaringen en die werden vastgesteld hij uw eerste asielaanvraag, te herstellen. Evenmin kunnen ze het gebrek aan kennis van kernelementen vanwege uw echtgenote verklaren. De convocaties betreffen immers informatie over een oproeping van een zaak waarin u als verdachte wordt opgeroepen (zonder dat er gespecificeerd wordt welke zaak), terwijl de tegenstrijdigheden andere feiten betreffen (situering van belangrijke feiten, kennis van kernelementen). Daarnaast moet vastgesteld worden dat de waarde van een convocatie of andere documenten zeer relatief is. Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, en waarvan een kopie aan uw dossier is gevoegd, blijkt immers dat men in Ingoesetië tegen betaling eender welk document kan kopen. Wanneer bijgevolg de afweging gemaakt wordt van de nieuwe documenten (die de basisvoor uw nieuwe asielaanvraag vormen) en de motiveringselementen van uw eerste asielaanvraag, moet worden besloten dat u er niet in geslaagd bent uw geloofwaardigheid te herstellen.'; gezien deze motivatie van het CGVS over deze convocaties kan gesteld worden dat zij niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van het CGVS en de RVV inzake zijn eerste asielaanvraag in positieve zin kunnen wijzigen; betrokkene een enveloppe voorlegt; deze enkel aantoon dat hij post heeft ontvangen afkomstig uit Ingoesetië; betrokkene telefonisch van zijn schoonbroer zou vernomen hebben dat de ordediensten en de FSB nog steeds naar hem op zoek zouden zijn; betrokkene deze bewering niet kan staven; deze bewering bovendien in oorzakelijk verband staat met de asielmotieven die hij tijdens zijn eerste asielprocedure heeft aangebracht en het CGVS en de RVV oordeelden dat geen geloof kon gehecht worden aan zijn

verklaringen; betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielpcedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.”

2. Over de ontvankelijkheid

Waar verzoeker wenst dat “*zijn zaak in graad van beroep opnieuw wordt behandeld*” en “*dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de zaak dan ook dient te verzenden naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen opdat de zaak aldaar ten gronde wordt behandeld nadat de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken is vernietigd*”, wijst de Raad erop dat artikel 39/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen omschrijft. Overeenkomstig artikel 39, § 2 van de Vreemdelingenwet doet de Raad uitspraak bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen (beroepen die niet zijn ingesteld tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen) wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwendings van macht. De Raad is dus noch bevoegd om de zaak ten gronde te onderzoeken noch om de zaak te verzenden naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor een onderzoek ten gronde. De Raad kan bij uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel nagaan of de staatssecretaris bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of hij die correct heeft beoordeeld en of hij op grond daarvan niet kennelijk onredelijk tot zijn besluit is gekomen. In zoverre is het verzoekschrift van verzoeker onontvankelijk.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 Uit verzoekers middel kan worden afgeleid dat hij de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenwet) aanvoert. Hij zet zijn middel als volgt uiteen:

“2. IN RECHTE

De Dienst Vreemdelingenzaken weigert de stukken te onderzoeken op grond van algemene overweging “... Uit informatie beschikbaar op het CGVS, en waarvan kopie aan uw dossier is gevoegd, blijkt immers dat men in Ingoesjetië tegen betaling eender welk document kan kopen”

Met deze overweging legt met de documenten van verzoeker ter zijde en gaat men nalaten de grond van de zaak te onderzoeken. Dat het Ministerie van Binnenlandse Zaken, dienst Vreemdelingenzaken, totaal ten onrechte geen gevolg geeft en geen gehoor geeft aan de grieven van verzoeker.

Overigens dat het verhaal van een kandidaat vluchteling in principe moet aanvaard worden als waarheid tot er tegenstrijdigheden worden vastgesteld op basis van de gangbare doctrine

- HATHAWAY, J., The Law of Refugee Status Butterworths, Toronto Vancouver, 1991, 84

- UNHCR, Guide des Procédures et critères à appliquer pour déterminer le statu de réfugié, Genève, 1992, p.54

Het gaat niet op op grond van een algemene bewering nl dat in een bepaald land bepaalde mistoestanden zijn, te stellen dat al wat van dat land komt uit mistoestanden is geboren en dat dus alle oproepingen vals zouden zijn.

Minstens had de Dienst Vreemdelingenzaken in concreto de documenten van verzoeker moeten onderzoeken alvorens deze opzij te zetten en de zaak niet in overweging te willen nemen.

Derhalve heeft de Dienst Vreemdelingenzaken de zaak niet naar behoren behandeld en wenst verzoeker dat zijn zaak in graad van beroep opnieuw wordt behandeld.

BESLUIT

Aangezien de motivatie van DVZ , duidelijk kan weerlegd worden door verzoeker;

Dat de negatieve beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken derhalve niet, minstens zeer gebrekkig gemotiveerd is;

Dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen (“B.S.”, 12 september 1991) en artikel 62 van de Wet betreffende de toegang tot

het grondgebeid, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 15 december 1980 ("B.S.", 31 december 1980), nochtans uitdrukkelijk motivering van een negatieve beslissing vereisen. Dat er desbetreffende dan ook duidelijk een overtreding is van de wettelijke bepalingen gezien de motivering van de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken, geen steek houdt en minstens getuigt van zeer onvolledig of gebrekkig onderzoek van de gegevens van het dossier; Dat nu, gezien het feit dat er geen, minstens een onjuiste of zeer gebrekkige gemotiveerde weerlegging van het verhaal van verzoeker is geschied, huidig beroep dan ook gegrond is en er tot nader order geloof dient gehecht te worden aan zijn verhaal en aan zijn vrees in de zin van de conventie van Genève; Dat de Dienst Vreemdelingenzaken totaal ten onrechte de zaak niet in overweging heeft genomen. Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de zaak dan ook dient te verzenden naar het CGVS opdat de zaak aldaar ten gronde wordt behandeld nadat de beslissing van DVZ is vernietigd. Dat de problematiek van de Russen in Ingoesjetië voor iedereen gekend is. (...)"

3.2 Verzoeker volhardt in zijn repliekmemorie in zijn inleidend verzoekschrift.

3.3 De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift aan het niet eens te zijn met de motieven van de bestreden beslissing waardoor hij aantoonde de juridische en feitelijke overwegingen te kennen. De motieven die de bestreden beslissing onderbouwen, kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Er wordt immers, met verwijzen naar de toepasselijke wetsbepaling duidelijk gemotiveerd dat de asielaanvraag niet in overweging wordt genomen daar verzoeker geen nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet heeft naar voor gebracht bij zijn vierde asielaanvraag. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt dan ook niet aangetoond.

Waar verzoeker de mening is toegedaan dat de motivering "uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en waarvan kopie aan uw dossier is gevoegd, blijkt immers dat men in Ingoesjetië tegen betaling eender welk document kan kopen" een algemene overweging betreft waaruit blijkt dat men nagelaten heeft de grond van de zaak te onderzoeken en de Dienst Vreemdelingenzaken totaal ten onrechte geen gevolg en gehoor heeft gegeven aan de grieven van verzoeker, voert hij eerder de materiële motiveringsplicht aan zodat het middel verder vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

Verzoeker vraagt voor de vierde maal asiel aan en dient te voldoen aan de voorwaarden van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is genomen in het kader van artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet op grond van het feit dat verzoeker geen nieuwe gegevens naar voor heeft gebracht die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de asielprocedure waarin hij ze naar voor had kunnen brengen die aantonen, dat er wat hem betreft ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen."

De bevoegdheid die artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet aldus aan de gemachtigde van de staatssecretaris toekent, is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er wat hem betreft ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève zoals bepaald in artikel 48/3 of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd waar hij stelt dat verweerder de grond van de zaak had moeten onderzoeken daar verweerder daartoe de bevoegdheid niet heeft. Verweerder kan enkel nagaan of er nieuwe gegevens worden aangebracht. Indien hij tot de conclusie komt dat dit het geval is, dient hij de zaak voor het onderzoek ten gronde over te maken aan de Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Uit de verdere bespreking van het middel zal evenwel blijken dat verweerder op redelijke wijze heeft geconcludeerd dat verzoeker geen nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet heeft aangebracht en de zaak aldus niet diende over te maken aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Uit artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet kan worden afgeleid dat de door verzoeker aangebrachte gegevens:

- nieuw moeten zijn, dus niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant moeten zijn, dus ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit het verzoekschrift van verzoeker blijkt dat hij het niet eens is met de motivering aangaande de door hem neergelegde convocaties. Hij stelt dat de motivering in de bestreden beslissing dat in Ingoesetië tegen betaling eender welk document kan worden gekocht een algemene bewering betreft. Hij stelt dat een verhaal van een kandidaat vluchteling in principe moet aanvaard worden als waarheid tot er tegenstrijdigheden worden vastgesteld. Hij stelt dat het niet opgaat op grond van een algemene bewering, namelijk dat er in een bepaald land bepaalde mistoestanden zijn, te stellen dat al wat van dat land komt uit mistoestanden is geboren en dat dus alle oproepingen vals zouden zijn. Hij betoogt dat de Dienst Vreemdelingenzaken minstens de documenten in concreto had moeten onderzoeken.

Verweerder motiveert in de bestreden beslissing dienaangaande het volgende:

“betrokkene bij zijn vierde asielaanvraag twee convocaties voorlegt waarin hij opgeroepen wordt als verdachte; betrokkene deze convocat(i)e via de post zou gekregen hebben van zijn schoonbroer B.; betrokkene tijdens zijn vorige asielaanvraag reeds dergelijke convocaties aanbracht; het CGVS hierover stelde 'De oproepingen op uw naam zijn niet in staat om de tegenstrijdigheden aanwezig in jullie verklaringen en die werden vastgesteld hij uw eerste asielaanvraag, te herstellen. Evenmin kunnen ze het gebrek aan kennis van kernelementen vanwege uw echtgenote verklaren. De convocaties betreffen immers informatie over een oproeping van een zaak waarin u als verdachte wordt opgeroepen (zonder dat er gespecificeerd wordt welke zaak), terwijl de tegenstrijdigheden andere feiten betreffen (situering van belangrijke feiten, kennis van kernelementen). Daarnaast moet vastgesteld worden dat de waarde van een convocatie of andere documenten zeer relatief is. Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, en waarvan een kopie aan uw dossier is gevoegd, blijkt immers dat men in Ingoesetië tegen betaling eender welk document kan kopen. Wanneer bijgevolg de afweging gemaakt wordt van de nieuwe documenten (die de basisvoor uw nieuwe asielaanvraag vormen) en de motiveringselementen van uw eerste asielaanvraag, moet worden besloten dat u er niet in geslaagd bent uw geloofwaardigheid te herstellen.’;

gezien deze motivatie van het CGVS over deze convocaties kan gesteld worden dat zij niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van het CGVS en de RVV inzake zijn eerste asielaanvraag in positieve zin kunnen wijzigen;

(...) betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980.”

Er moet worden benadrukt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als annulatierechter enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing kan uitoefenen (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94). Dit houdt in dat de Raad in het raam van de uitoefening van zijn wettelijk toezicht niet bevoegd is om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet tot een onredelijk besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr.101.624).

Verweerder is in eerste instantie nagaan of de convocaties relevant zijn, dus ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verweerder dient bij het nagaan van de relevantie van de feiten rekening te houden met wat in de vorige drie asielaanvragen reeds naar voor werd gebracht. Verweerder stelde vast dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen reeds uitvoerig gemotiveerd had over gelijkaardige neergelegde convocaties. Verweerder citeerde de vaststellingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die enkel in tweede instantie verwees naar de beperkte waarde van de convocaties, gelet op het feit dat veel convocaties tegen betaling kunnen worden verkregen in Ingoesetië. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft zich geenszins beperkt tot deze 'algemene' bewering doch is nagegaan in hoeverre de convocaties de vastgestelde tegenstrijdigheden waardoor het asielrelaas als ongeloofwaardig werd bevonden deze ongeloofwaardigheid konden opheffen en concludeerde dat deze er niet toe leiden de geloofwaardigheid te herstellen. Het is dan niet kennelijk onredelijk van verweerder vast te stellen dat verzoeker opnieuw twee convocaties bijbrengt en dat deze gelet op de motivatie die het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen reeds gaf bij de derde asielaanvraag en die werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, ook deze convocaties de eerste asielaanvraag niet in positieve zin kunnen wijzigen. Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd daar wordt vastgesteld dat de motieven veel uitgebreider zijn dan hij in zijn verzoekschrift beweert en dat verweerder op kennelijk redelijke wijze is nagegaan of de convocaties kunnen worden aanvaard als nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. Ook verzoekers argument dat het verhaal van een kandidaat vluchteling in principe moet aanvaard worden als waarheid tot er tegenstrijdigheden worden vastgesteld, kan niet leiden tot het vaststellen van een schending van de materiële motiveringsplicht in de zin dat uit de bestreden beslissing blijkt dat er wel degelijk tegenstrijdigheden werden vastgesteld in de eerste asielaanvraag die hebben geleid tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas en waarvan verweerder is nagegaan of deze tegenstrijdigheden zouden kunnen worden opgeheven door de bijgebrachte nieuwe gegevens. Verweerder geeft in zijn nota ook terecht aan dat uit de bestreden beslissing blijkt dat hij wel degelijk gevolg heeft gegeven aan de grieven van verzoeker. Zo motiveert verweerder aangaande de nieuwe gegevens die door verzoeker werden opgeworpen tijdens het interview het volgende: *"betrokkene een enveloppe voorlegt; deze enkel aantoonst dat hij post heeft ontvangen afkomstig uit Ingoesetië; betrokkene telefonisch van zijn schoonbroer zou vernomen hebben dat de ordediensten en de FSB nog steeds naar hem op zoek zouden zijn; betrokkene deze bewering niet kan staven; deze bewering bovendien in oorzakelijk verband staat met de asielmotieven die hij tijdens zijn eerste asielprocedure heeft aangebracht en het CGVS en de RVV oordeelden dat geen geloof kon gehecht worden aan zijn verklaringen."* Uit deze motieven komt duidelijk naar voor dat er gehoor en gevolg werd gegeven aan de door verzoeker opgeworpen grieven. Verweerder oordeelde echter op niet kennelijk onredelijke wijze dat deze argumenten niet kunnen worden aanvaard als nieuwe gegevens. Verzoeker betwist deze motieven op zich niet. Bijgevolg kan worden vastgesteld dat verweerder de zaak wel degelijk naar behoren heeft behandeld en een schending van de materiële motiveringsplicht niet wordt aangetoond.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf mei tweeduizend en tien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN